

สำเนาฉบับ

เรื่อง การพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทโรงแรมกรณีที่มีสระว่ายน้ำ และสถานที่ออกกำลังกาย

สำนักงานเทศบาลตำบล ช. ได้ขอหารือ เรื่อง การพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตามที่ ผู้ประกอบการโรงแรมได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นกิจการ ๓ ประเภท ได้แก่ (๑) การประกอบกิจการโรงแรม (๒) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ และ (๓) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย ตามประเภทที่ (๒) และ (๓) โรงแรมให้ใช้บริการเฉพาะผู้มาเข้าพักโรงแรมเท่านั้น มิได้เรียกเก็บค่าใช้บริการนอกเหนือจากค่าที่พักแต่อย่างใด นั้น

ในการนี้ เทศบาลตำบล ช. จึงขอหารือในการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทที่ (๒) และ (๓) ว่าสามารถออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการได้หรือไม่

กรมอนามัยได้วิเคราะห์ข้อกฎหมายและประเด็นข้อหารือประกอบการพิจารณาให้ความเห็นดังนี้

ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

ข้อหารือ : การพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทที่ (๒) และ (๓) ว่าสามารถออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการได้หรือไม่

ความเห็น : หลักการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายเป็นสำคัญ

จากข้อเท็จจริงตามที่หารือมานี้ แม้ว่าโรงแรมจะมีสระว่ายน้ำและสถานที่ออกกำลังกายในโรงแรมสำหรับให้บริการลูกค้าที่มาเข้าพักโรงแรมเท่านั้น มิได้เรียกเก็บค่าบริการนอกเหนือจากค่าที่พักแต่อย่างใด แต่ถือว่าเป็นการมุ่งใจเพื่อผลประโยชน์ในลักษณะการค้าถึงแม้ว่าไม่ได้เรียกเก็บเงินค่าบริการสระว่ายน้ำและสถานที่ออกกำลังกายเป็นตัวแทนจากลูกค้าโดยตรงก็ตาม ผู้ประกอบการต้องขอใบอนุญาตประกอบกิจการสามใบคือ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม ใบอนุญาตประกอบกิจการสระว่ายน้ำ และใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย โดยจัดพื้นที่ที่ใช้ดำเนินการแต่ละประเภทให้เป็นสัดส่วนชัดเจนเพื่อสะดวกต่อการควบคุมดูแลด้านสุขลักษณะของการประกอบกิจการและการวัดพื้นที่เพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตซึ่งต้องกำหนดขนาดพื้นที่ของการประกอบกิจการแต่ละประเภทดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตด้วย เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๓ วรรคสาม^๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เนื่องจากได้เทียบเคียงจากคู่มือ “แนวทางการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับปรับปรุง)” ซึ่งกรมอนามัยได้เผยแพร่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยในคู่มือ ฯ ดังกล่าวนี มีแนวทางการบังคับใช้กฎหมายในกรณีการประกอบกิจการประเภทที่มีกระบวนการผลิตหลายขั้นตอนและกระบวนการผลิตในแต่ละขั้นตอนอาจเข้าข่ายประเภทกิจการ

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๙๓๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงสำนักงานเทศบาล ช.

^๒ มาตรา ๓๓ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้ ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหลายประเภทกิจการ โดยมีหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาว่ากิจการดังกล่าวต้องขอใบอนุญาตประกอบกิจการใบเดียวหรือหลายใบนั้นต้องพิจารณาถึงผลิตภัณฑ์หลักของกิจการประเภทนั้นว่ามีกระบวนการผลิตอย่างไร มีความจำเป็นต้องมีขั้นตอนกระบวนการผลิตใดบ้าง หรืออาจมีกระบวนการผลิตในขั้นตอนใดที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตกิจการประเภทอื่นอีก หรือไม่ “โดยการประกอบกิจการโรงแรมและมีสระว่ายน้ำในโรงแรมสำหรับให้บริการลูกค้า จะเห็นได้ว่าการประกอบกิจการโรงแรมแม้ไม่มีสระว่ายน้ำก็ยังจะสามารถประกอบกิจการโรงแรมได้ ซึ่งการประกอบกิจการสระว่ายน้ำเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องขออนุญาตด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ โรงแรมที่มีสระว่ายน้ำถือเป็นการจูงใจเพื่อผลประโยชน์ในลักษณะการค้าถึงแม้ว่าไม่ได้เรียกเก็บเงินค่าบริการสระว่ายน้ำเป็นตัวเงินจากลูกค้าโดยตรงก็ตาม ดังนั้นผู้ประกอบการต้องขอใบอนุญาตประกอบกิจการสองใบ คือ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม และ ใบอนุญาตประกอบกิจการสระว่ายน้ำ”

กรมอนามัย

กองกฎหมาย

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย
ว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์กองกฎหมาย กรมอนามัย หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

